

РЕШЕНИЕ

№ 623

гр. Варна, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 30 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елена Николова

при участието на секретаря Анг. Пенчева
като разгледа докладваното от Елена Николова Гражданско дело № 20223110114124 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба от Ж. П. С., ЕГН ***** с адрес гр. В. срещу «Черно море» АД, ЕИК 103003102 със седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“, № 256, ет.2, офис 27, с която са предявени обективно кумулативно съединени искове **с правно основание чл. 128 КТ и чл. 86 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищеца **сумата от 5816, 69 лева /нетен размер/** - сбор от неизплатени нетни трудови възнаграждения за периода 01.09.2019г. - 30.04.2022г. - м. 09.2019г.-629,41 лева,м. 10.2019г.-474,31 лева,м. 11.2019г.-628,80 лева, м. 12.2019г. -595, 39 лева, м. 01.2020г. - 457, 54 лева, м. 02.2020г. - 473, 54 лева, м. 03.2020г. - 240, 52 лева, м. 04.2020г. - 210,31 лева, м. 05.2020г. - 326,40 лева, м. 07.2021г. - 331,78 лева, м. 08.2021г. - 313, 07 лева, м. 09.2021г. - 166, 04 лева, м. 10.2021г. - 157, 99 лева, м. 11.2021г. - 192,37 лева, м. 12.2021г. -66,29 лева, м. 01.2022г. - 132,58 лева, м. 02.2022г. -145, 50 лева, м. 03.2022г. -133,11 лева, м. 04.2022г. - 151,74 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на завеждане на исковата молба във ВРС -21.10.2022 г., до окончателното изплащане на сумата и **сумата от 1191,18 лева** - сбор от лихвите за забава върху неизплатените трудови възнаграждения за месеците от 01.09.2019г. до 30.04.2022г. за периода 26.10.2019г. - 24.10.2022г. Претендира се заплащане и на съдебно-деловодни разноски.

Ищецът основава исковата си претенция на следните фактически твърдения: Полагала е труд при ответника на длъжност „програмист, настройчик на металорежещи машини с ЦПУ“ в отдел „ТПО- повременни“ по безсрочен трудов договор с основно месечно възнаграждение от 710 лева и доп. трудово възнаграждение за трудов стаж и професионален опит от 30,60%, платимо до 25-о число на месеца, следващ този, в който е положен трудът. Твърди, че работодателят не е изпълнил задължението си за плащане на дължимото трудово възнаграждение считано м. септември 2019г., като предвид допуснатата забава, дължи и обезщетение за това. Искането е за уважаване на предявените искове и присъждане на сторените разноски.

Ответникът е депозирал отговор в срока по чл. 131 ГПК

Потвърждава, че с ищцата са в трудово правоотношение при твърдените параметри. Твърди, че с оглед световната икономическа криза от 2018г. е бил финансово затруднен в изплащане на пълните възнаграждения на своите служители. Предлага сключване на споразумение за разсрочено плащане на дължимото трудово възнаграждение. Изразява желание за доброволно уреждане на спора чрез медиация. Отправя искане разносните да бъдат определени при условията на чл. 78, ал. 2 ГПК.

В съдебно заседание ищецът чрез процесуален представител поддържа исковата молба. Ответникът с писмена молба признава дължимостта на главницата, но не и на лихвата.

Съдът, като прецени съобразно чл.12 и чл.235 ГПК поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, и по вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че ищцата полага труд при ответника по безсрочен трудов договор; че уговореното основно месечно възнаграждение е 710 лева с падеж 25-о число на месеца следващ този, за който се дължи; че доп. трудово възнаграждение за трудов стаж и професионален опит е 30,60%; че дължимото за периода от септември 2019г. до април 2022 г. нетно трудово възнаграждение е, както следва: м. 09.2019г.-629,41 лева, м. 10.2019г.- 474,31 лева, м. 11.2019г.- 628,80 лева, м. 12.2019г. - 595,39 лева, м. 01.2020г. - 457,54 лева, м. 02.2020г. - 473,54 лева, м. 03.2020г. - 240,52 лева, м. 04.2020г. - 210,31 лева, м. 05.2020г. - 326,40 лева, м. 07.2021г. - 331,78 лева, м. 08.2021г. - 313,07 лева, м. 09.2021г. - 166, 04 лева, м. 10.2021г. - 157, 99 лева, м. 11.2021г. - 192,37 лева, м. 12.2021г. - 66,29 лева, м. 01.2022г. - 132,58 лева, м. 02.2022г. -145,50 лева, м. 03.2022г. - 133,11 лева, м. 04.2022г. - 151,74 лева, а сборът на законната лихва за забава върху всяко от трудовите възнаграждения, считано от падежа до завеждане на исковата молба се равнява на 1191,18 лв., че ответникът дължи главницата за нетни трудови възнаграждения за периода от месец 09.2019 г. до месец 04.2022 г. в общ размер на 5816.69 лева.

На л.14 от делото е представено допълнително споразумение №10/20.05.2015 г. към трудовия договор, сключен между Ж. П. С., ЕГН ***** и «Черно море» АД, ЕИК 103003102, с което работникът се преназначава за неопределено време при пълен работен ден.

Представени са и фишове за работна заплата, съгласно които ответникът не е заплатил на ищеца следните суми, дължими за трудово възнаграждения: м. 09.2019г.- 629,41 лева, м. 10.2019г.- 474,31 лева, м. 11.2019г.- 628,80 лева, м. 12.2019г. - 595,39 лева, м. 01.2020г. - 457,54 лева, м. 02.2020г. - 473,54 лева, м. 03.2020г. - 240,52 лева, м. 04.2020г. - 210,31 лева, м. 05.2020г. - 326,40 лева, м. 07.2021г. - 331,78 лева, м. 08.2021г. - 313,07 лева, м. 09.2021г. - 166, 04 лева, м. 10.2021г. - 157, 99 лева, м. 11.2021г. - 192,37 лева, м. 12.2021г. - 66,29 лева, м. 01.2022г. - 132,58 лева, м. 02.2022г. -145,50 лева, м. 03.2022г. - 133,11 лева, м. 04.2022г. - 151,74 лева на обща стойност от 5816,69 лв.

Лихвата върху дължимата главница, за периода от датата на забавата до подаване на исковата молба е както следва:

Върху възнаграждението за м. септември 2019 г. за периода от 26.10.2019г. - 24.10.2022г. - 191,45 лева; върху възнаграждението за м. октомври 2019 г. за периода от 26.11.2019г. - 24.10.2022г. - 140,18 лева; върху възнаграждението за м. декември 2019 г. за периода от 26.01.2020г.-24.10.2022г.- 165,87 лева; върху възнаграждението за м. януари 2020 г. за периода от 26.02.2020г. - 24.10.2022г. - 123,53 лева; върху възнаграждението за м. февруари 2020 г. за периода от 26.03.2020г. - 24.10.2022г. - 124,04 лева; върху възнаграждението за м. март 2020 г. за периода 26.04.2020г. - 24.10.2022г. - 60,92 лева; върху възнаграждението за м. май 2020 г. за периода от 26.06.2020г. - 24.10.2022г. - 49,71 лева; върху възнаграждението за м. юни 2020 г. за периода 26.07.2020г. - 24.10.2022г. - 74,44 лева; върху възнаграждението за м. юли 2021 г. за периода 26.08.2021г. - 24.10.2022г. - 39,17 лева; върху възнаграждението за м. август 2021 г. за 26.09.2021г. - 24.10.2022г. - 34,27 лева; върху възнаграждението за м. септември 2021 г. за периода 26.10.2021г. - 24.10.2022г. - 15,78 лева; върху възнаграждението за м. октомври 2021 г. 26.11.2021 г. - 24.10.2022г. -14,61 лева; върху възнаграждението за м. ноември 2021 г. за периода 26.12.2021г. - 24.10.2022г. - 16,19 лева; върху възнаграждението за м.декември 2021 г. за периода 26.01.2022г. - 24.10.2022г. - 5,01 лева; върху възнаграждението за м. януари 2022 г. за периода 26.02.2022г. - 24.10.2022г. - 8,87 лева; върху възнаграждението за м. февруари 2022 г. за периода 26.03.2022г. - 24.10.2022г. - 7,84 лева; върху възнаграждението за м. март 2022г. за периода 26.04.2022г. - 24.10.2022г. - 6,73 лева и върху възнаграждението за м. април 2022г., лихва за периода 26.05.2022г. - 24.10.2022г. - 6,41 лева лв., или общо сумата от 1191,18 лв.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявени са искове в условията на обективно кумулативно съединяване с правно основание чл. 128, ал.2 от КТ и чл. 86 от ЗЗД, във вр. с чл. т КТ.

По искът с правно основание чл. 128 от КТ в тежест на ищеца е да докаже, че му се дължат трудови възнаграждения, както и техния размер, а в тежест на ответника е да докаже, че е заплатил дължимите трудови възнаграждения.

По делото безспорно се доказва, че ищецът е полагал труд в ответното дружество в процесния период, както и размера на дължимото му се и незаплатено трудово възнаграждение за така положения труд. Между страните не е спорно, нито полагането на труд, нито размерът на незаплатеното на ищеца трудово възнаграждение за процесния период.

Съгласно разпоредбата на чл. 270, ал.2 от КТ трудовото възнаграждение се изплаща лично на работника по ведомост или срещу разписка или по писмено искане

на работника на негови близки. По писмено искане на работника трудовото му възнаграждение може се превежда на влог в посочена от него банка.

От ищеца се претендира общо сумата от 5816,69 лв., представляваща незаплатено му брутно трудово възнаграждение за месеците от 09.2019 г. до април 2022 г., ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба в съда 21.10.2022 г. до окончателното изплащане на дължимата сума.

От представените фишове за работна заплата се установя дължимостта на претендираните суми. По делото не бяха ангажирани други доказателства от ответника, които да установят извършено плащане на дължимите трудови възнаграждения на ищеца за целия процесен период.

Следователно на ищеца следва да бъдат присъдени работни заплати, съобразно гореизложеното, в общ размер на 5816,69 лв., както и законната лихва за забава върху тази сума в размер на 1191,18 лв.

От ищеца е направено искане за присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 860,00 лв. с ДДС, съгласно представен договор за правна защита и съдействие и фактура към него.

От ответника е направено искане за присъждане на разносните по делото при условията на чл. 78, ал.2 от ГПК. Съгласно тази разпоредба ако ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и признае иска, разносните се възлагат върху ищеца. Съдът намира, че не е налице нито една от визираните хипотези, доколкото на първо място ищецът не е признал изрично иска по отношение на търсената главница, а само е казал, че не оспорва размерът им, като по отношение на дължимата лихва липсва каквото и да е изявление. Отделно от горното не е налице и втората, визирана предпоставка, а именно ответникът с поведението си да не е дал повод за завеждане на делото, тъй като неплащането на задълженията за трудови възнаграждения на падежа представлява повод за завеждане на делото. Нещо повече, задълженията не са заплатени и към днешна дата.

Поради изложеното съдът намира, че приложима в случая е общата разпоредба на чл. 78, ал.1 от ГПК, поради което ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати направените от ищеца разноски за водене на делото.

Освен това на основание разпоредбата на чл. 78, ал.6 от ГПК ответникът следва да заплати и държавната такса по водене на делото в размер на 232,68 лв. по иска за главница и в размер на 50,00 лв. по иска за лихви, или общо сумата от 282,68 лв.

Воден от гореизложеното Варненският районен съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Черно море“ АД с ЕИК 103003102, със седалище и адрес на

управление: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ 256, представлявано от председателя на съвета на директорите Петьо Йорданов Милков **ДА ЗАПЛАТИ** на Ж. П. С., ЕГН ***** с адрес гр. В. сумата от **5816, 69 лева (пет хиляди осемстотни и шестнадесет лева и шестдесет и девет стотинки)**, представляваща сбор от неизплатени нетни трудови възнаграждения за периода 01.09.2019г. - 30.04.2022г. - м. 09.2019г.- 629,41 лева, м. 10.2019г.- 474,31 лева, м. 11.2019г.-628,80 лева, м. 12.2019г. - 595, 39 лева, м. 01.2020г. - 457, 54 лева, м. 02.2020г. - 473, 54 лева, м. 03.2020г. - 240, 52 лева, м. 04.2020г. - 210,31 лева, м. 05.2020г. - 326,40 лева, м. 07.2021г. - 331,78 лева, м. 08.2021г. - 313, 07 лева, м. 09.2021г. - 166, 04 лева, м. 10.2021г. - 157, 99 лева, м. 11.2021г. - 192,37 лева, м. 12.2021г. -66,29 лева, м. 01.2022г. - 132,58 лева, м. 02.2022г. - 145, 50 лева, м. 03.2022г. -133,11 лева, м. 04.2022г. - 151,74 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на завеждане на исковата молба във ВРС - 21.10.2022 г., до окончателното изплащане на сумата и **сумата от 1191,18 лева (хиляда сто деветдесет и един лева и осемнадесет стотинки)** - сбор от лихвите за забава върху неизплатените трудови възнаграждения, както следва: върху възнаграждението за м. септември 2019 г. за периода от 26.10.2019г. - 24.10.2022г. - 191,45 лева; върху възнаграждението за м. октомври 2019 г. за периода от 26.11.2019г. - 24.10.2022г. - 140,18 лева; върху възнаграждението за м. декември 2019 г. за периода от 26.01.2020г.-24.10.2022г.- 165,87 лева; върху възнаграждението за м. януари 2020 г. за периода от 26.02.2020г. - 24.10.2022г. - 123,53 лева; върху възнаграждението за м. февруари 2020 г. за периода от 26.03.2020г. - 24.10.2022г. - 124,04 лева; върху възнаграждението за м. март 2020 г. за периода 26.04.2020г. - 24.10.2022г. - 60,92 лева; върху възнаграждението за м. май 2020 г. за периода от 26.06.2020г. - 24.10.2022г. - 49,71 лева; върху възнаграждението за м. юни 2020 г. за периода 26.07.2020г. - 24.10.2022г. - 74,44 лева; върху възнаграждението за м. юли 2021 г. за периода 26.08.2021г. - 24.10.2022г. - 39,17 лева; върху възнаграждението за м. август 2021 г. за 26.09.2021г. - 24.10.2022г. - 34,27 лева; върху възнаграждението за м. септември 2021 г. за периода 26.10.2021г. - 24.10.2022г. - 15,78 лева; върху възнаграждението за м. октомври 2021 г. 26.11.2021 г. - 24.10.2022г. -14,61 лева; върху възнаграждението за м. ноември 2021 г. за периода 26.12.2021г. - 24.10.2022г. - 16,19 лева; върху възнаграждението за м.декември 2021 г. за периода 26.01.2022г. -24.10.2022г. - 5,01 лева; върху възнаграждението за м. януари 2022 г. за периода 26.02.2022г. - 24.10.2022г. - 8,87 лева; върху възнаграждението за м. февруари 2022 г. за периода 26.03.2022г. - 24.10.2022г. - 7,84 лева; върху възнаграждението за м. март 2022г. за периода 26.04.2022г. - 24.10.2022г. - 6,73 лева и върху възнаграждението за м. април 2022г., лихва за периода 26.05.2022г. - 24.10.2022г. - 6,41 лева лв., на осн. чл.128, ал.2 от КТ и чл. 86 от ЗЗД.

ОСЪЖДА „Черно море" АД с ЕИК 103003102, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ 256, представлявано от

председателя на съвета на директорите Петьо Йорданов Милков **ДА ЗАПЛАТИ** на Ж. П. С., ЕГН ***** с адрес гр. В. сумата от **860,00 (осемстотин и шестдесет) лева, представляваща направени в настоящото производство съдебно-деловодни разноси, на осн. чл. 78, ал.1 от КТ.**

ОСЪЖДА „Черно море“ АД с ЕИК 103003102, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ 256, представлявано от председателя на съвета на директорите Петьо Йорданов Милков **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд гр.Варна сумата от **282,68 лева (двеста осемдесет и два лева и шестдесет и осем стотинки),** представляваща държавна такса и разноси в настоящото производство, на основание чл.78, ал.6 ГПК.

Банкова сметка, по която да се преведат присъдените в полза на Варненски районен съд суми: BG89 FINV 9150 31BG N0FP GK , SWIFT код, банков код: FINVBGSF, при Първа инвестиционна банка АД, – клон Варна.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____